

оказало че нѣтъ съвѣтъ не струва за движение на полската артиллерия, то прѣди да трѣгне отряда ви, за да се съедини съ мене, поръчвамъ ви да направите распоряждане да се извадятъ ключоветъ и да се закопаютъ както тѣ, тѣй и самитъ оръдия. На първообразното: генералъ — лейтенантъ Скобеловъ.»

Азъ неможехъ да изпълня незабавно това прѣдписане по тая проста причина, че нито Тамиловски, нито оръдията нѣ имаше; тѣ бѣха още далечъ отъ позицията; още се продължаваше оная Египетска работа; Суздалцитъ мѣкватъ оръдията на рамена; пратихъ имъ на помощъ една рота опѣчение. Мене ме учуди фразата: «ако би се оказало, че пакъ тѣ съвѣтъ не струва за движение на полската артиллерия... Генерала е миналъ вече къмъ Иметли съ цѣла колонна полковническа артиллерия, слѣдователно, той трѣбва да знае, струва ли или не струва нѣтъ; а азъ не съмъ ходилъ по тѣтѣ отъ Марковитъ стълби, че и не съмъ ималъ право да ходя. Да не пропустя да кажа и за преданието на Марковитъ Столъ, когото сж неправилно прекръстиле «Маркови Стълби» българското предание гласи: че едно време царувалъ тукъ нѣкой си царъ на чергачетъ Марко, стадата на когото сж се пасли въ долината на Тунджа; той билъ много обичалъ природата, вкачвалъ се по височинитъ и, като сѣдвалъ на нѣкой връхъ, гледалъ отъ тамъ както розовата долина, тѣй сѣщо и своитъ стада; отъ този газъ и наченале да наричатъ любимата на царъ Марко височина «Марковъ Столъ». Часа около 11-тъхъ дотича отъ Иметли единъ казакъ съ прѣдписание отъ генерала Скобелева, подписано отъ начальника на щаба графъ Келлера, койго застъпилъ временно мѣстото на ранения Куропаткинъ: 27-ий Декемврий, 9 часа и 20 минути сутрѣвта. Началника на отряда прѣдписва на ваше високоблагородие, ако намѣрите за нужно, да повикате 10 та дружина отъ Зелено-Дърво на вашата позиция. Това се съобща на майоръ Целица. Една отъ вашитъ дружини да проводите този часъ въ Иметли. На първообразното: подполковникъ графъ Келлеръ.»

Азъ незабавно дигнахъ 1-та дружина и е опѣтихъ, съ-